



ИНФОРМАЦИЈА

У дугогодишњем раду Синдиката ПТТ Србије, суочавамо се ових дана са стварима без преседана. Наиме, без икакве консултација са репрезентативним Синдикатом, послодавац је покренуо огромне промене у унутрашњој организацији, рангирањем пошта у редове на тај начин да ће постојати поште од ван реда до петог реда, а да при томе све ниже рангиране поште немају више дефинисан ред поште, већ се преименују у „издвојене поште“ и као такве ће бити „придružене“ неким већим (одредишним) поштама. Доскорашњи управници у тим новоименованим „издвојеним поштама“ добијају нова решења о раду, са коефицијентом и звањем техничара у пошти. Последично, сви ови запослени добијају ниже коефицијенте и зараде. Понижавајуће и крајње фрустрирајуће.

Увређени смо надменим ставом послодавца, који не можемо никако другачије назвати него бахатим. Зар бахаћење није прави назив стања ствари ако послодавац пренебрегава и занемарује једну од кључних одредби нашег Колективног уговора, који у члану 133., цитирамо, гласи: „Акт о унутрашњој организацији и систематизацији послова код послодавца доноси директор Предузећа, уз претходно прибављено мишљење репрезентативног Синдиката. Репрезентативни Синдикат мишљење из става 1. овог члана, доставља у року од 10 дана од дана пријема захтева.“

У случају да у преговорима, које с правом очекујемо, не дођемо до задовољавајућих решења, а због кршења одредби Колективног уговора, Синдикат ПТТ Србије ће тражити правну заштиту и обратити се инстанцама изнад, које су задужене за заштиту и поштовања потписаног Колективног уговора. Мишљење Синдиката се занемарује, уосталом уопште и не тражи, као да се ове промене уопште не тичу запослених.

Овакве непромишљене промене генеришу, у будућем периоду, огромне проблеме у целом систему и за послодавца и за Синдикат, а понајвише за „малог човека“ на дну овог ланца, без да иког потцењујемо. Послодавац ће имати проблеме због огромног незадовољства ових људи, беспотребног јачања њихових разочарања због умањења већ ионако ниских зарада. Послодавац практично изједначава тежину рада у великим поштама са запосленицима у мањим поштама, који обављају много теже и сложеније послове и који су се са правом звали управнички и још при томе већина њих истовремено обавља послове доставе. При томе, послодавац није објаснио шта конкретно од досадашњих послова у свом делокругу рада губи „издвојена пошта“. У крајњем случају послодавац преузима на себе одговорност, због подизања тензија међу запосленима крајње беспотребно. Како сутра стимулирати запослене да раде у „издвојеним поштама“ обављајући много сложеније послове за исту плату у односу на класичне шалтерске послове у већим поштама. Такође, не заборавимо и фактичке проблеме које ће имати послодавац око тежине организације рада „издвојених пошта“, како год је то неко замислио. При томе не знамо ни како је то замишљено, јер Синдикат није удостојен било каквог појашњење везано за околности ових промена.

Све ове предвиђене промене, су по нама, без икаквих, или крајње ограничених, домета у смислу било каквог квалитативног помака напред – или га бар ми не видимо на основу информација које смо „прикупили по кулоарима“. Узгред, каква срамота да репрезентативни Синдикат на тај начин долази до информација. Приче које смо слушали од пословодства да ће заједно са синдикатима радити зарад нашег заједничког напретка, су се, бар на овом примеру, показале као флоскуле само декларативно изречене.

Зар се на овај начин уређује ова наша заједничка кућа или је циљ теме, можда, управо и био да се на мала врата, на брзину, преко ноћи крене у реализацију горе наведеног и да не би било превеликог простора за отпор. Ако већ креатори овог пројекта немају, као људи, довољно респекта за једини репрезентативни Синдикат, биће обавезни да нас уважавају бар онолико колико Закон то дефинише.

На страну што креатори ових промена, нису практично ни радним јединицама, по дубини, дали простора за примедбе. Практично два или три радна дана је било потребно да од тренутка када су ове суштинске промене у организацији рада обзнањене, убрзо, након тога, буду и објављене у Службеном ПТТ гласнику број 1511 за који видимо да носи датум 08.04.2022. године. Радне јединице су обавештене о наступајућим променама само дан раније 07.04.2022. године. Фрапантно. Невероватно је да је ово истинито. Апсолутно без слуха да се саслушају и друга мишљења.

Апелујемо на послодаваца да искључи сваку сујету и надменост у свом приступу и тада, уверени смо, можемо доћи до решења задовољавајућих и за запослене и за Синдикат. У мору огромних незадовољстава запослених висином зарада, смањивати зараде које су и иначе дебело испод републичког просека, је крајње нехумано, а за Синдикат ПТТ Србије у било каквом облику неприхатљиво.

Овакав начин рада садржи елементе аутодеструкције - рада против сопствене куће и породице. Очекујемо и тражимо хитан састанак за в.д. директора Предузећа, Зораном Ђорђевићем, који није можда довољно упознат од стране својих блиских сарадника, са свим битним околностима предложених промена, што га свакако не амнестира одговорности. Он је одговоран за тим који је изабрао. Директор Ђорђевић није дао простора Синдикату ПТТ Србије за контра аргументацију, а што је, поноваљамо законски обавезан. Хитност састанка и размене мишљења је неопходна због озбиљности ситуације.

Синдикат ПТТ Србије већ има јасне предлоге и начине решавања ових, потенцијално великих, проблема, а које ћемо изложити послодавцу. Обећавамо конструктивност, а нашу увређеност оставићемо по страни. Исто толико очекујемо и од послодавца.

**ПРЕДСЕДНИК
СИНДИКАТА ПТТ СРБИЈЕ**



Радоје Ђермановић

